

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות המדינה

משרד המשפטים, ירושלים

המבקשת

נגד

אלישע ירד

יליד 2000, ת.ז. 211650478

באמצעות ב"כ עוה"ד אביחי חגיבי

טל': 054-2200852 ; פקס: 072-2345523

המשיב

בקשה דחופה למתן רשות ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי

(סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996

מוגשת בזה בקשה למתן רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ת' בר-אשר) מיום 9.8.23, בתיק עמ"י 23-08-23814, בגדרה דחה ערר שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט צ' סהראי), והורה על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא עד ליום 15.8.23. בעקבות החלטת בית המשפט המחוזי המשיב שותרר ממעצר.

יצוין, כי בית המשפט המחוזי סירב לבקשת המבקשת לאפשר לה לטעון בנוגע למשמעות הסרטון שהוצג לבית המשפט. כמו כן, בניגוד לפסיקותיו של בית משפט נכבד זה - בית המשפט המחוזי דחה את בקשת המבקשת לעכב את ביצוע החלטת השחרור כדי לאפשר לה לשקול הגשת בקשת רשות לערור. בהיבטים אלו – מדובר בבקשה שיש לה השלכות רחב על יכולת המדינה לטעון ולשכנע את בית המשפט, ועל יכולת המדינה לשמור על ביטחון הציבור ועל האינטרס החשוב של מיצוי החקירה המשטרתית והגעה לחקר האמת.

במישור הפרטני - התנהלות זו של בית המשפט המחוזי הובילה, לטעמה של המבקשת, להחלטה שגויה, שעה שלא עמדה בפני בית המשפט מלוא התמונה הראייתית. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לשמוע את טיעון המבקשת גם לגופו של עניין.

בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע עוד היום דיון בדחיפות.

למען שלמות התמונה יצוין, כי בגדר החלטה הנזכרת קיבל בית המשפט המחוזי את הערר שהגישה המבקשת בעניינו של החשוד הנוסף בפרשה, יחיאל אינדור, והורה כי מעצרו יוארך עד ליום 11.8.23, בשעה 12:00.

פרשה זו הגיעה כבר לפני בית המשפט הנכבד במסגרת בקשה שהגישה המבקשת, ביום 8.8.23, למתן רשות לערור על החלטה קודמת של בית המשפט המחוזי לשחרר את המשיב (בש"פ 6053/23). בבקשה זו עתרה המבקשת להורות על המשך מעצרו של המשיב, בהסתמך על חומר ראיות נוסף שהצטבר בידיה. בדיון שהתקיים אתמול, 9.8.23, הוצג לבית המשפט הנכבד, במעמד צד אחד, חומר מודיעיני שלא הוצג לערכאות הקודמות. בתום הדיון קיבל בית המשפט הנכבד (כבי' השופטת ר' רונן) את הבקשה באופן שהורה על המשך עיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט המחוזי, ביחס למשיב, וזאת עד לדיון שהתקיים כאמור בבית משפט השלום.

בתמצית ייאמר, כי ביום שישי האחרון, 4.8.23, בשעות הערב התפתח עימות אלים בפאתי הכפר בורקא, בין מתיישבים יהודיים שהגיעו מכיוון המאחז "עוז ציון", לבין תושבי כפר בורקא שיצאו לקראתם. במהלך העימות נהרג תושב פלסטיני כתוצאה מירי. במהלך האירוע נפצעו מספר תושבים יהודיים ומספר תושבים פלסטיניים. המשיב ואינדור, נעצרו ביום 5.8, בחשד לעבירות של גרימה למותו של אדם בכוונה או באדישות, ועבירות נוספות שבוצעו ממניע גזעני.

מטבע הדברים, כיוון שהאירוע נמצא בשלבים ראשוניים של חקירה, נבצר מהמבקשת לפרט את נימוקיה בבקשה זו, ועל כן היא מבקשת לקבוע דיון בבקשה על מנת שתוכל להציג את טיעוניה בהרחבה. במעמד הדיון תבקש המבקשת להציג לבית המשפט הנכבד, במעמד צד אחד סרטון שהוצג לבית המשפט המחוזי, אשר ביחד עם החומר האחר, שהוצג לבית המשפט הנכבד במהלך הדיון בבקשה הקודמת למתן רשות לערור, יש בו כדי לבסס את החשד נגד המשיב, לרבות בקשר לעבירת ההמתה, וללמד על המסוכנות שנסקפת ממנו ועל החשש מפני שיבוש החקירה.

המבקשת תטען, כי טעה בית המשפט המחוזי עת החליט להורות על שחרורו של המשיב למעצר בית, ימים אחדים בלבד לאחר האירוע, שעה שמתנהלת נגדו חקירה מורכבת, בין היתר בגין עבירת רצח. זאת ודאי כאשר התמונה שמתקבלת מהחקירה, מהמידע הנוסף ומהסרטון שהתקבל אתמול לידי המשטרה, במיוחד לגבי נסיבות הירי בתושב הפלסטיני, מגבשת חשד סביר למעורבות של המשיב, באופן שיש בו כדי ללמד גם על מסוכנותו ואשר יש בו לבסס חשש לשיבוש החקירה מצדו.

המבקשת תוסיף ותטען, כי טעה בית המשפט המחוזי עת סירב לבקשת המבקשת לקיים דיון במעמד צד אחד, אף שרק בדרך זו ניתן היה להסביר לבית המשפט כיצד הסרטון, ביחד עם המידע הנוסף ועם חומר החקירה, מבססים את החשד הסביר ואת המסוכנות המיוחדת למשיב. זאת במיוחד כאשר בית המשפט המחוזי מצא לבסס על הסרטון את המשך מעצרו של אינדור.

טעה בית המשפט המחוזי משקיבל החלטה על שחרורו של המשיב בפרשה כה מורכבת ורגישה, שבמסגרתה הוא חשוד במעורבות בביצוע רצח, וזאת מבלי לתת למדינה את זכות הטיעון המגיעה לה על פי דין, ומבלי ששמע את מלוא טיעוניה ואת הסבריה בנוגע לתמונה הראייתית.

המבקשת תטען, כי טעותו של בית המשפט המחוזי מתעצמת משדחה גם את בקשת המבקשת לעכב את ביצוע השחרור, לצורך שקילת בקשת רשות לערור. זאת בניגוד לפסיקות בית המשפט הנכבד באשר למדיניות הראויה בכל הנוגע לעיכוב ביצוע של החלטות שחרור (ר' למשל בש"פ 11271/03 מדינת ישראל נ' אלפרון ובש"פ 1083/17 מדינת ישראל נ' אזברגה). בעניין אלפרון הני"ל הוסבר, כי – "על בית המשפט אשר החליט על השחרור 'לשקול היטב-היטב' עד שמסרב הוא לבקשת

המדינה לעשות שימוש בסמכות לעכב את החלטתו". ובמקום אחר הבהיר בית המשפט הנכבד, כי – "מדיניות זו יפה, במקרים המתאימים, גם למצבים שבהם הפנייה לערכאת הערעור היא במתכונת של רשות לערוך... בפרט, מוקשית בעיניי ההבחנה שעשה בית המשפט המחוזי בין בקשה לעיכוב ביצוע שנועדה להגשת ערר לבין בקשה שנועדה לאפשר למדינה לשקול הגשתה של רשות ערר. קריאה מצמצמת זו של החוק עלולה לעודד מצב לא רצוי שבו הגשת בקשה לרשות ערר מצד המדינה לא תיבחן בכובד הראש הראוי להחלטה מסוג זה" (בש"פ 3514/17 מדינת ישראל נ' טריגר).

נוכח טיבו של השלב בו אנו מצויים, לא ניתן לפרט בכתב מעבר לדברים האמורים לעיל.

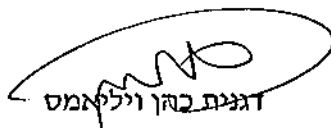
המבקשת תטען, כי הפגמים שנפלו בהליך משליכים על החלטה לשחרר את המשיב ממעצר, תוצאה שהמבקשת סבורה שהיא שגויה ועלולה לפגוע פגיעה ממשית במיצוע החקירה בעניינו של המשיב החשוד בעבירת המתה, כמו גם לסכן את שלום הציבור.

המבקשת מודעת לחריגותו של הליך זה, המובא בפני בית המשפט הנכבד בסיבוב שני, ואולם אינה רואה מנוס מכך.

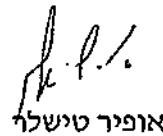
לפיכך מתבקש בית המשפט הנכבד לקיים דיון דחוף בבקשת רשות הערר.

... העתקים מהחלטות בית המשפט השלום ובית המשפט המחוזי מצ"ב מסומנים "א"- "ב", בהתאמה.

היום, כ"ג באב תשפ"ג
10 באוגוסט 2023

דגנית כהן ויליאמס
ממונה במחלקה הפלילית
פרקליטות המדינה

אופיר טישלר
סגן בכיר א' במחלקה הפלילית
פרקליטות המדינה